

Hoger beroep door de
gemeentelijke stadsbouwmeester
inspecteur t/alles.

Hoger beroep door OM
t/
strafgebeel tegen alles op

VONNIS

nummer:

datum: 23 december 2002

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer IC, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.LM.2861-94

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

elektricien
geboren te
wonende te
Belg

op

BETICHT VAN:

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999)

- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

als eigenaar, de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met een (globale) oppervlakte van 999 m²

eigendom van

(°

)

bij akte verleden op 12 mei 1997, overgeschreven te

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet dd. 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999), te hebben in standgehouden

van 12 mei 1997 tot en met 30 april 2000,

namelijk

- 1) een chalet, opgetrokken in siersteen, met een maximale breedte van 13 meter en 8 meter diep
- 2) een houten tuinhuis van 3 meter diep en 3,6 meter breed, met vooraan een afdak van 1 meter diep en 3,6 meter breed
- 3) een stenen garage (snelbouwsteen) van 4,8 meter breed en 11,7 meter diep
- 4) een barbecue in siersteen van 90 cm breed en 2,3 meter diep
- 5) een sierpomp met bloembak in siersteen van 1 meter diep en 1,7 meter breed

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999)

- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd op het onder tenlastelegging A omschreven onroerend goed, de onder tenlastelegging A omschreven werken, voorzien in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999), verder in stand gehouden vanaf 1 mei 2000 tot 23 februari 2001.

EN NOG INZAKE VAN:

1. Het College van Burgemeester en Schepenen van de
gemeente
met zetel ten te

- vrijwillig tussenkomende partij -

- ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

2. De Gewestelijke Stedenbouwkundige inspecteur
waarvan de kantoren gevestigd te

- vrijwillig tussenkomende partij -

- ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 11-10-2001

-oOo-

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij sub. 1 in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester , advocaat bij de balie te

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij sub. 2 in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester , advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat bij de balie te

De rechtbank verleent akte van de verzoeken tot vrijwillige tussenkomst vanwege het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente en de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur.

Thans wordt eveneens in rechtspraak en rechtsleer gesteld dat zelfs de **vrijwillige tussenkomst** voor de strafrechter de correcte wijze is voor de gemachtigde ambtenaar en/of College van Burgemeester en Schepenen om werkelijk als partij de herstellvordering te vragen (Stedebouwzakboekje, 1998, pag. 394-395, P. Arnou, Het optreden van de partijen in het strafrechtelijk Stedebouwgeding in strafrecht in stedebouw, 1996, pag. 2 t.e.m. 9)

Het nieuwe decreet voorziet in art. 149 § 1, naar het oordeel van de rechtbank, dat door te stellen dat de rechtbank het herstel kan bevelen op vordering van de gemachtigde ambtenaar en/of College van Burgemeester en Schepenen een mogelijkheid tussen te komen in de procedure.

Hun optreden voor de burgerlijke rechtbank conform art. 451 als vorderende partij geldt eveneens als referentiepunt.

Om die reden acht de rechtbank de vrijwillige **tussenkomst van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente** en van de **Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur** ontvankelijk.

Ten gronde:

Na grondige analyse van de verschillende standpunten en argumenten van al de partijen weerhoudt de rechtbank wat volgt:

- De ouders van beklaagde hebben een woning met constructies opgericht zonder vergunning in een "landschappelijk waardevol agrarisch gebied". Lastens hen werd proces-verbaal opgesteld voor hun overtreding op 23 november 1994.

Zij werden uitdrukkelijk over de door hen begane inbreuk verhoord op 26 januari 1995 (stuk 8) en hebben alsdan verklaard onmogelijk tot afbraak te kunnen overgaan.

- Op 12 mei 1997 werd de wederrechtelijke opgerichte woning verkocht aan hun zoon huidige beklaagde, evenwel **zonder** dat in de verkoopsakte enige melding werd gemaakt van de stedenbouwkundige overtreding (kaft C).

De rechtbank meent dat de oorspronkelijke overtreders, zijnde de ouders van beklaagde hier in hun informatieplicht faalden.

- Beklaagde beroept zich op zijn goede trouw en voert aan dat hij onwetend was over het misdrijf en stelt dat het gedogen vanwege de gemeente, dewelke immers de nodige nutsvoorzieningen had aangebracht, zijn overtuiging dat alles in orde was, bevestigde.

De rechtbank kan beklaagde volgen in deze stelling gelet op de plaatselijke toestand zoals de aanwezigheid van talrijke omringende weekendhuisjes, de aangebrachte nutsvoorzieningen en tevens gelet op het feit dat hij steeds de onroerende voorheffing betaalde.

- Daarentegen is de rechtbank van oordeel dat de oorspronkelijke overtreders uitdrukkelijk van de stedenbouwkundige inbreuk in kennis werden gesteld zodat zeker niet uit een al dan niet gedogen door de Overheid mag worden afgeleid dat hun handelen rechtmatig is. (M. Faure, Strafuitsluitingsgronden en toerekeningsperikelen in het Milieustrafrecht, 1995, pg.28).

De verplichting om deze inbreuk te vermelden bij de verkoop van de woning is hier blijkbaar genegeerd. De rechtbank zal met dit element rekening houden bij de straftoemeting.

Beklaagde werd evenwel zelf van de wederrechtelijkheid van het instandhouden van de stedenbouwkundige inbreuken in kennis gesteld. (stuk 22).

- Op grond van de vaststellingen van de verbalisanten terzake en gelet op de stedenbouwkundige gegevens acht de rechtbank de feiten lastens beklaagde bewezen.

Met betrekking tot de herstellvordering.

De rechtbank nam met interesse kennis van de aangehaalde rechtsleer en rechtspraak door de vrijwillig tussenkomende partij de Gewestelijke Stedebouwkundige Inspecteur.

Deze stellingen zijn de rechtbank niet onbekend en kunnen worden bijgetreden.

Evenwel is de rechtbank in casu van oordeel dat zeer weinig, om niet te zeggen geen gegevens bekend zijn, noch worden bijgebracht, waaruit de juiste ligging blijkt van het pand van beklaagde in vergelijking met de omliggende woningen, al dan niet gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De rechtbank meent dan ook dat beklaagde van het voordeel van twijfel moet kunnen genieten, gelet op de ook bestaande rechtspraak van het Hof van Beroep te Antwerpen, alsook van deze kamer, waarbij de herstellvordering als onderdeel van de strafvordering voor onbepaalde tijd werd uitgesteld.

De rechtbank is zich ervan bewust dat het opleggen van herstelmaatregelen geenszins afhankelijk kan worden gesteld van verschillende standpunten en voorstellen uitgaande van politici, **doch** het blijkt duidelijk dat er discussiepunten zijn met betrekking tot woningen gelegen in het betrokken gebied, waarvan beklaagde zeker niet het slachtoffer hoeft te zijn.

De rechtbank vindt het redelijk en gepast, zonder daarom de herstelmaatregel zelf te beoordelen op haar opportuniteit, dit onderdeel van de strafvordering voor onbepaalde tijd uit te stellen.

Strafmaat:

Het respecteren van de opgelegde stedebouwkundige voorschriften is absoluut noodzakelijk voor het bekomen van een degelijke ruimtelijke ordening en een efficient beleid daartoe.

De rechtbank is van oordeel dat de door beklaagde aangehaalde omstandigheden, het lange tijdsverloop sedert de feiten, het blanco strafrechtelijk verleden van beklaagde, de bestaande discussiepunten en de houding van de oorspronkelijke overtreders, met name hun tekortkomen in hun informatieplicht, een opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor drie jaar verantwoorden.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162/1°, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, de artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken,

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd bij artikel 6 van de wet van 22 maart 1999.

Rechtdoende op tegenspraak:

Verleent akte aan Het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente. en de Gewestelijke Stedenbouwkundige inspecteur van hun vrijwillige tussenkomst.

Stelt de herstelmaatregel voor onbepaalde tijd uit, om hoger vermelde reden.

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van beklaagde voor een termijn van **drie** jaar, vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van het geding, belopende in totaal **41,25 euro**.

Verplicht veroordeelde tot betaling van een vergoeding van **25 euro**, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het Koninklijk Besluit van 11 december 2001;

-oOo-

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en twee.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.